

и започва: слушай, азъ пастихъ 10 дѣня, не е единъ дѣнь, не сж и два дѣня, не сж три дѣня. . . това сж цѣли 10 дѣня, ехе. . е. . И въ туй отношение, азъ мога да ви похваля, вие надминавахте православнитѣ. Православнитѣ постятъ три дѣня. Азъ не отивамъ въ другата крайностъ не казвамъ, че не е хубаво, човѣкъ все трѣбва да има малко амбиция, не трѣбва съвсѣмъ да изчезне амбицията му, но важното е въ поста човѣкъ да придобие извѣстна сила. Като се хваля, моята похвала трѣбва да съотвѣтствува на самата рѣалностъ. Азъ направихъ една картина, нѣщо идеално съмъ нарисувалъ. Е, хубаво, туря моята картина нн изложението; дойдатъ и други, и тѣ турятъ картинитѣ си въ това изложение. Погледна моята картина, заемз послѣдно мѣсто. Казвамъ: тѣ не разбиратъ. Какъ не разбиратъ! Като я погледна, трѣбва да кажа: да, на послѣдно мѣсто е, но толкова е заслужила. Слѣдователно, ние трѣбва да схващаме нѣщата тѣй, както сж. Ако нѣкой е нарисувалъ нѣщо по-хубаво отъ мене, ще призная факта. Та, казвамъ сега: постътъ е едно добро срѣдство. Азъ ви похвалявамъ. Най-първо се кали волята ви съ поста. Човѣкъ, който е постилъ 10 дѣня, той може да направи много работи. Човѣкъ, който е постилъ 10 дѣня, той не е овца, той е единъ герой! Човѣкъ, който е по-